



# full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

## Jornada de responsabilitat en el trànsit .....

El primer diumenge de juliol, l'Església ens proposa de pensar, als qui som usuaris del món del trànsit, ja sigui conduint un vehicle o anant a peu, que la nostra vida i la dels altres és un do de Déu i que nosaltres només en som administradors.

El lema escollit per a la jornada d'enguany ens interpel·la: «Quina llum et guia?» I per als cristians la llum és Crist, a qui seguim amb el nostre testimoni de vida, procurant que no s'apagui en el nostre cor l'amor envers aquells que trobem diàriament en el brogit del trànsit.

La fe fa que, abans de començar el viatge, invoquem la protecció celestial del patró sant Cristòfol, a qui honorarem el pròxim dimecres, 10 de juliol, i de santa Maria del Camí, la Mare del Bon Viatge.

La fe també fa que iniciem el viatge amb una pregària demanant que aquest es desenvolupi sense incidents de cap mena i que amb joia plena puguem arribar al final del nostre trajecte.

La fe igualment fa que, com el bon samarità de l'evangeli, acollim i ajudem aquell que ha patit un accident i jau caigut a la vorera, fent que sigui atès amb totes les garanties, i després el visitarem a l'hospital i pregarem per la seva vida.

## Diumenge XIV de durant l'any | Cicle C

### Lectura del llibre del profeta Isaïes (66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

### Salm responsorial (Salm 65)

Aclama Déu, tota la terra.

### Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de

Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

### Lectura de l'evangeli segons st. Lluc (10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.



## «Que s'avancesin de dos en dos» | Mn. Marc Majà i Guiu

L'evangeli d'avui ens mostra com Jesús, després d'haver dedicat un bon temps a formar els deixebles, els envia a la missió. Ell, com a bon mestre, dona bons consells (fonamentals!) sobre les maneres i, també, sobre el missatge a anunciar. De tots aquests consells, fixem-nos en els primers que ens detalla l'Evangelí de Lluc: «El Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar.»

«Els envià que s'avancesin [...] on ell mateix havia d'anar.» La missió dels deixebles no consisteix a fer-se conèixer ells mateixos, no és una autopropaganda («mireu que bé que ho fem i que bons que som!»). La missió dels deixebles està totalment referida a Crist, i

només té sentit i s'aguanta en ell. Així és també, certament, per al deixeble d'avui, per a tots nosaltres. Som enviats per Crist a anunciar l'evangeli, amb la convicció que la nostra tasca és tan sols una preparació, un mitjà per a fer possible la trobada amb ell, ja que és ell mateix qui vol trobar-se amb cadascun dels homes i dones del nostre temps.

«Els envià [...] de dos en dos.» La missió del deixeble no és una missió solitària. Ningú no és un franc-tirador de l'evangeli. Tots hem rebut la fe en el si de l'Església, a través d'una comunitat cristiana concreta (la família, la parròquia, un grup de fe, un moviment...). I és així, en comunitat, en el si de l'Església, no en solitari, com el Senyor ens envia a anunciar-lo de nou.

## Viure i ser testimonis de la fe al volant | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La Jornada de la Responsabilitat en el Trànsit es fa present en els primers dies del mes de juliol i, en aquest Any de la Fe, ens convida a reflexionar sobre la fe com a llum que il·lumina la nostra vida, també quan estem conduint pels carrers, carreteres i camins. La fe s'ha d'expressar i s'ha de testimoniar en aquest àmbit on molts estan una gran part de la jornada: camioners, taxistes, conductors d'autobusos, autocars i ambulàncies, bombers, policies del trànsit i molts d'altres.

Els signes religiosos són presents en molts vehicles. El rosari, la creu, imatges, inscripcions i dibuixos religiosos cristians manifesten que el qui condueix aquell vehicle no té vergonya de manifestar la seva fe i la seva pregària demanant la protecció de Déu per intercessió dels sants. És molt bona pràctica iniciar el viatge fent el senyal de la creu i una petita oració per a demanar un bon viatge. La invocació de l'arcàngel sant Rafael, de sant Cristòfol, de santa Maria, en les advocacions més properes per a nosaltres, és expressió de la confiança en Déu, tant en les coses petites com en les grans.

En moltes parròquies aquests dies, a l'entorn de la festa de Sant Cristòfol, es fa la benedicció de vehicles. És un bon costum que cal continuar. Us ho agraeixo a tots els qui ho feu possible, començant pel delegat diocesà de Pastoral del Trànsit i el seu equip diocesà, així com els rectors de les parròquies

i les diferents institucions lligades a aquest món que ho promoueu.

El temps de la conducció és també un moment oportú per a conrear la fe amb la formació i la pregària. Tant de bo que es pogués fer un servei diocesà per a oferir materials d'audició que compreguessin des de música religiosa fins a enregistraments formatius. Des dels aparells de ràdio ens podem connectar amb emissores cristianes que ens proporcionen una programació adient per a alimentar la nostra fe. La pregària del sant rosari és una bona companya en el camí. Recordem aquelles paraules del sant Rector d'Ars, tot parlant de la pregària: «Havent de fer grans caminades, pregava el bon Déu, i podeu estar segurs que mai no se'm van fer pesades ni llargues.»

La fe ens demana ser responsables en la conducció. El Catecisme de l'Església Catòlica ens ensenya: «Cada persona és responsable de la seva pròpia vida davant Déu que la hi ha donada. Ell n'és el Senyor sobirà. Nosaltres l'hem de rebre amb reconeixença i l'hem de conservar pel seu honor i la salut de les ànimes. Som els administradors i no els propietaris de la vida que Déu ens ha confiat. No en podem disposar» (núm. 2280). La vida de l'home és sagrada. Mai no ens és lícit de posar en perill la nostra vida o la dels altres per l'absurditat de la velocitat o de la pressa. La fe ens porta a la caritat sempre i en tot moment, també quan som al volant.

## Agenda litúrgica de la setmana .....

### 7 ■ Diumenge XIV de durant l'any

/ **Cicle C.** Sant Ot, bisbe (1095-1122). Sant Fermí, bisbe (†553).

*Lectures:* Isaïes 66,10-14c / Salm 65 / Gàlates 6,14-18 / Lluc 10,1-12.17-20

**Litúrgia de les hores:** Setmana II

**8 ■ Dilluns.** Sant Procopi, màrtir (†303). Sant Èdgar, laic (944-975).

*Lectures:* Gènesi 28,10-22a / Salm 90 / Mateu 9,18-26

**9 ■ Dimarts.** Santa Verònica Giuli-ana, verge (†1727). Santa Anatòlia,

màrtir. Sant Agustí Zhao Rong, pre-vere, i companys, màrtirs (†1815).

*Lectures:* Gènesi 32,22-32 / Salm 16 / Mateu 9,32-38

**10 ■ Dimecres.** Sant Cristòfor, màrtir (s. III). Santa Amàlia, verge (†690).

*Lectures:* Gènesi 41,55-57; 42,5-7a.17-24a / Salm 32 / Mateu 10,1-7

**11 □ Dijous.** Sant Benet, abat (480-547). Santa Olga, reina (879-969).

*Lectures:* Proverbis 2,1-9 / Salm 33 / Mateu 19,27-29

**12 ■ Divendres.** Sant Joan Gual-

bert, abat (†999-1073).

*Lectures:* Gènesi 46,1-7.28-30 / Salm 36 / Mateu 10,16-23

**13 ■ Dissabte.** Sant Enric, laic (972-1024).

*Lectures:* Gènesi 49,29-32;50,15-24 / Salm 104 / Mateu 10,24-33

**14 ■ Diumenge XV de durant l'any / Cicle C.** Sant Camil de Lel-lis, pre-vere (1550-1614).

*Lectures:* Deuteronomi 30,10-14 / Salm 68 / Colossencs 1,15-20 / Lluc 10,25-37

## Una iniciativa ciutadana europea: «Un de nosaltres» .....

Un grup de ciutadans de tota la Unió Europea, representants de les principals organitzacions a favor de la vida que operen en els diferents països europeus, han posat en marxa la Iniciativa Ciutadana Europea «Un de nosaltres». Una Iniciativa Ciutadana Europea és un nou instrument de democràcia participativa pel qual les institucions europees ens conviden a proposar legislació en matèries en les quals la Unió Europea té competència per a legislar. Aquesta iniciativa ciutadana ha de ser recolzada per almenys un milió d'europeus nacionals d'almenys set estats membres de la UE.



[www.unodenosotros.eu](http://www.unodenosotros.eu)

### Objectiu: que la protecció a la vida s'estengui a tots els àmbits de la Unió Europea

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha reconegut el respecte que mereix la dignitat humana des del moment de la concepció, en una històrica sentència de 18 d'octubre del 2011 (cas Oliver Brüstle contra Greenpeace, C-34/10), rebutjant les patents científiques que requereixin la destrucció prèvia d'embrions humans o la seva utilització com a matèria primera per a violar «la protecció deguda a la dignitat humana». El tribunal reconeix que ha de considerar-se embrió humà tot òvul humà a partir de la fecundació i, en conseqüència, cap mètode que impliqui la seva destrucció no pot ser patentat.

A partir d'aquesta sentència, i a la llum del principi de coherència que ha de regir tot ordenament jurídic, els promotors d'aquesta iniciativa instem la Unió Europea a realitzar els canvis precisos en la legislació europea per tal que el reconeixement de la dignitat de l'embrió humà s'estengui a tots els àmbits en els quals

té competència la Unió, entre altres, especialment, la salut pública, l'educació, el finançament de la investigació i la cooperació al desenvolupament.

L'objectiu d'aquesta Iniciativa Ciutadana Europea és obtenir el compromís de la Unió en tots aquests camps de no consentir ni finançar accions que pressuposin o afavoreixin la destrucció d'embrions humans, com també establir els instruments adequats de control sobre la utilització dels fons concedits amb la finalitat de garantir que aquests no són emprats per a atemptar contra la vida humana.

### Peticions a les autoritats europees

Els promotors de la Iniciativa Ciutadana Europea «Un de nosaltres», així com totes les persones que donen suport a aquesta iniciativa, hem demanat als responsables de la Unió Europea que assegurin el respecte a la dignitat de l'embrió humà des del moment de la concepció en totes les àrees de competència de la Unió. Per a això, hem demanat que es modifiquin determinats actes legislatius de la Unió per tal de posar fi al finançament d'activitats que suposen la destrucció d'embrions humans, en particular en els àmbits d'investigació, ajuda al desenvolupament i salut pública. L'abast de la reivindicació d'aquesta Iniciativa Ciutadana Europea es limita als àmbits de competència de la Unió Europea, dels quals està exclòs l'avortament, ja que la seva regulació es manté com una competència exclusiva dels estats membres.

### Recolzament dels bisbes catalans

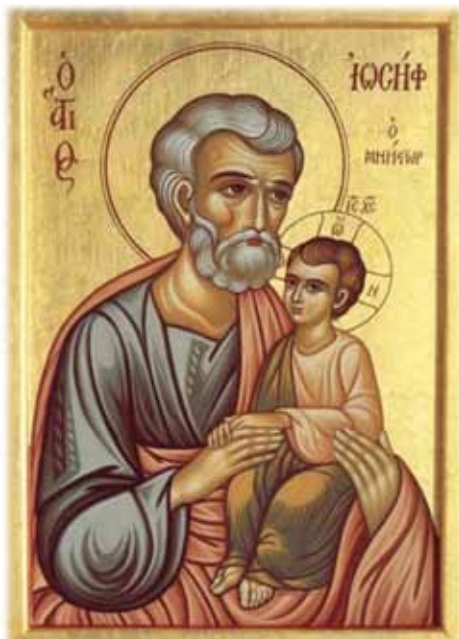
L'arquebisbe d'Urgell i secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), Joan-Enric Vives, destaca que els bisbes catalans "han trobat molt encertada la campanya". Al mateix temps, "han decidit que per a la qüestió de recollida de signatures a través de les parròquies i altres institucions catòliques [...] siguin els delegats diocesans de Pastoral familiar i Vida qui s'encarreguin" d'això, "units a les Secretaries generals de cada bisbat". En el seu escrit, monsenyor Vives conclou donant "ànims amb aquesta campanya tan important".

### Per a recollir signatures a través d'internet

Es pot signar la iniciativa a través de la web [www.unodenosotros.eu](http://www.unodenosotros.eu).



## S'haurà de fer esment de sant Josep en totes les misses .....



S'ha fet públic el decret de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments en virtut del qual s'insereix l'esment del nom de sant Josep en les Pregàries Eucarístiques II, III i IV, a continuació de l'esment de santa Maria, Verge i Mare de Déu. Ja des de Joan XXIII s'es-

mentava el seu nom en la Pregària Eucarística I, coneguda també com a Cànon Romà. Ens alegrem d'aquest fet, que tants esperàvem.

### Una figura estimada pel Poble de Déu

Sant Josep, sens dubte, és una figura propera i estimada pel poble de Déu, una figura que convida a cantar incessantment la misericòrdia del Senyor, perquè el Senyor ha fet amb ell obres grans, i ha manifestat la seva infinita misericòrdia en favor dels homes. No podem oblidar que la figura de sant Josep, àdhuc romanent més aviat oculta i en el silenci, revesteix una importància fonamental en la història de la salvació. A ell Déu li va confiar la custòdia dels seus trossos més preciosos: el seu Fill únic, vingut en carn, i la seva Mare Santa, sempre Verge. A ell va obeir Jesucrist, l'autor de la nostra salvació; en ell tenim el gran intercessor davant el Fill de Déu, Redemptor nostre, que va néixer de la Mare de Déu, la seva esposa; en ell tenim l'exemple de l'home fidel i creient, i del servent prudent.

### Retrat evangèlic

Són poquíssimes les al·lusions a sant Josep en els Evangelis; només en Mateu i en Lluc; no obstant això, amb una gran sobrietat, ens ofereixen els traços que delineen aquesta figura singular, en la qual Déu ha trobat la docilitat total per a portar a terme les seves pro-

meses. Josep, desposat amb Maria, era del llinatge de David. Així va unir Jesús a la descendència davídica, de manera que, complint les promeses sobre el Messies, el Fill de la Mare de Déu, per obra de l'Esperit Sant, pot anomenar-se veritablement «fill de David». David no veurà el seu successor promès, «el tron del qual durarà per sempre», perquè aquest successor, anunciat veladament en la profecia de Natan, és Jesús. David confia en Déu. Igualment, Josep confia en Déu quan escolta el missatger, l'àngel, que li diu: «Josep, fill de David, no tinguis por de dur a casa teva Maria, la teva esposa, perquè la criatura que hi ha en ella ve de l'Esperit Sant.» I Josep «va fer exactament el que li havia manat l'àngel». Mateu diu de Josep que, «com que era un home just, va obeir el mandat».

### L'home just

Dient que era just, ho diem tot, de Josep; diem que era un home bo i comprensiu; esmentem senzillament la serietat i solidesa de tota la seva persona que es caracteritza per viure de la fe, per confiar plenament en el Senyor, i així ser beneït enterament per Déu, com l'arbre que creix al costat de les aigües del riu. El just és el qui camina en la llei del Senyor i escolta els seus mandats, el qui viu en la total comunió amb el voler diví i realitza la seva veritat, el qui roman ferm en la fidelitat infrangible de Déu. (Extret d'un article del cardenal Antonio Cañizares Llovera dins *l'Osservatore Romano*).

### Oració a Sant Josep (de Joaquim Ruyra)

Oh sant Josep, sant patriarca,  
el més humil i el més gran,  
modest fuster i governant  
del més eminent jerarca,  
Vós, que guiàreu la barca  
de Jesús i de Maria,  
piloteu també la mia  
i en ésser al meu últim port  
lliureu-me a una santa mort  
i endolciu-me'n l'agonia.

## Servei d'Acolliment i Atenció Directa | Càritas diocesana de Vic: Memòria 2012....

Càritas, des de la seva identitat cristiana i com a institució social de l'Església, posa l'accent en l'acompanyament als «últims i no atesos». El model d'acció social de Càritas sempre té present que la persona és el més important, independentment de la seva situació administrativa, tingui o no tingui autorització de residència al nostre país. Constatem que les persones en situació irregular pateixen especialment la marginació i l'exclusió social. L'atenció directa és un dels altres pilars fonamentals de Càritas, ja que és on s'acullen i s'atenen les persones necessitades, i des d'on es comença a teixir la seva reinserció social. Dins aquesta atenció, trobem dos serveis diferents. Un és el *servei d'acolliment*, que és el primer contacte que tenim amb la persona demandant i que apareix en els diferents nivells territorials de Càritas (parroquial, arxiprestal, diocesà). Al bisbat de Vic hi ha 38 Càritas fent acolliment, gràcies a la col·laboració desinteressada de 166 voluntaris amb una dedicació estimada d'11.995 hores i el treball de 13 professionals. Durant l'any 2012 van ser ateses en tot el bisbat un total de 10.789 famílies, cosa que ens demostra el punt de referència que esdevé Càritas en situacions de necessitat.

L'altre és el *servei d'atenció social i seguiment*, que és el segon nivell de l'atenció social, on accedeixen aquelles persones que, després de passar per l'acolliment, es considera que requereixen una ajuda professional i continuada per a fer front a la seva ne-

cessitat. Al bisbat n'hi ha 4, integrats per 6 treballadores socials i 1 mediatra/traductora, que en l'any 2012 han atès 1.648 persones. Cal destacar que totes aquestes persones provenen d'òrgens molt diversos. Pel que fa a les ajudes atorgades durant el 2012, continuen essent capdavanteres les d'aliments (incloent-hi ajudes per a la infància) i roba, necessitats agreujades pel context de crisi actual, seguides per les despeses en concepte d'habitatge (lloguer) en la mesura en què les diferents Càritas les puguin cobrir i a ajudes a la llar, entenen aquelles ajudes que garanteixen el pagament de les despeses de llum, gas i aigua i que tant d'esforç fa Càritas per poder-les cobrir i evitar així l'endeutament i els talls de subministrament de moltes famílies; altres ajudes fetes són el pagament pels tràmits de documentació en una societat cada cop més burocratitzada, viatges i pensió.

Una altra demanda que atenem des dels serveis de Càritas és l'ajuda en concepte de medicació, sobretot per a les persones més desfavorides socialment.

El 45% d'aquestes persones són dones i el 55% són homes. L'any 2012 la despesa en acolliment i atenció social a nivell de tot el bisbat va ser de 655.230,98 euros.

Per a poder continuar ajudant les persones més desfavorides del nostre bisbat, demanem la vostra col·laboració. Podeu fer la vostra aportació econòmica al c/c 2100-0288-81-0200231741, indicant el motiu.

6

full

## Trobada de diaques permanents de Catalunya | Mn. Pere Roig.....

El dissabte 20 de juny, Igualada fou escollida per a la trobada anual familiar dels diaques permanents de les diòcesis amb seu a Catalunya, acompanyats de les respectives esposes. La jornada començà a la basílica de Santa Maria, on ens van explicar amb tota mena de detalls el retaule major, la imatgeria i la història. Férem



un pregària davant el Sant Crist d'Igualada, a la seva capella, i admirarem l'orgue.

Seguidament anàrem al santuari marià de la Tossa de Montbui, on ens esperaven el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, i el seu secretari, el diaca Mn. Oriol Pallàs, que s'incorporaren en aquest indret a la trobada. Rebutts pel rector del lloc, Mn. Josep M<sup>a</sup> Pujol, hi celebrarem l'eucaristia en un to de germanor i companyonia, i d'agraïment al Senyor pels favors rebuts com a ministres servidors de la seva Església. El senyor bisbe va agrair molt sincerament a les esposes el seu valuós servei.

Finalment, ens desplaçarem fins a l'alberg dels pelegrins de Sant Jaume a Jorba, on Mn. Enric Garcia, hostatger del lloc, ens havia preparat un dinar.

## Cicle «Un embat de vent» amb motiu de l'Any de la Fe, a L'Albergueria .....

[...]

*Un embat de vent d'esperança  
entre enderrocs i flames, ve.  
D'aquest vent jo dic la lloança.*

Josep Junyent i Rafart



En aquest temps d'enderrocs i flames tan hostil i roent que vivim — com ja ens avançava Mn. Junyent anys enrere— tenim tots la temptació de tirar el barret al foc. La dificultat de trobar camins que ens per-

metin, a tots junts i sense deixar-nos ningú, d'avançar enmig d'aquestes selves polítiques, financeres i morals que ens emboliquen desanima el més optimista.

Però, com també ens deia el poeta vigatà, som capaços de percebre un vent d'esperança. El nostre camí no l'ha de marcar la taula rasa, la baralla nova, el marcador a zero. Podem provar de reprendre, sense abandonar res, un vell camí. Un camí que passa per l'emoció de l'origen, l'encarnació de la divinitat i el repte comunitari.

Entendre, primer, que l'inici de tot és dins nostre. Adonar-nos que és la nostra mirada encuriosida el primer pas per al descobriment de la bellesa, una bellesa amagada rere cada fragment de realitat, a l'espera dels nostres ulls oberts. Uns ulls oberts al que es veu, i també al que no és visible.

Tornar a ser conscients, després, de la presència de l'Altre. I fer-ho a través d'una figura que, de tan coneguda, potser és poc escoltada. La figura de Jesús, en la qual troben compliment tots els afanys i anhels del cor humà. Tornar-hi a veure aquesta encarnació de l'Amor.

I assegurar, finalment, que aquesta lluita per a assolir una vida justa, digna i plena passa per viure aquesta esperança en comunitat. Viure amb els companys de viatge per compartir anhels, dolors, projectes. Per celebrar la Vida.



L'Albergueria, en la programació del 2013, com sempre, ha obert les portes als artistes perquè ens ajudin a pensar. Ha convidat a dialogar un artista diferent per a abordar cadascuna d'aquestes estacions de l'itinerari, esperant que, també com sempre, qui ho miri amb atenció i amb els ulls oberts pugui sortir-ne més savi, més ric, tocat per aquest embat de vent que dóna esperança.

El cicle «Un embat de vent», embrancat a la iniciativa eclesial de l'Any de la Fe, no es pot deslligar de les circumstàncies socials, econòmiques i polítiques que ens envolten. Així, el fil que segueix no és el de la introspecció i el recolliment; és el fil de l'esperança, el fil de l'ajut mutu, el fil de sortir i no pas de tancar. La fe és un procés, un camí que tothom recorre al seu ritme i segons pot, o troba. Amb l'ajut dels artistes i el nostre patrimoni cultural mil·lenari, centenari o recent, hem de poder escoltar, reflexionar i preocupar-nos a cercar.

Tres exposicions basteixen el cicle, tres escultors: Ferran Vives, fins al 16 de juny; Jordi Díez, del 28 de juny al 15 de setembre, i Josep Ricart, del 27 de setembre a l'1 de desembre, i també tres visites guiades relacionades amb cadascuna de les exposicions. Uns muntatges i unes infraestructures que requereixen l'esforç de molts per a fer-ho possible. Aquesta vegada, perquè es pugui dur a terme, L'Albergueria confia en el micromecenatge, a fi que, en la mesura de les possibilitats de cadascú, hi puguem col·laborar. Una iniciativa en la qual es pot participar des del portal Verkami.com per internet des de l'1 de juny o també directament a L'Albergueria.

Animeu-vos a participar-hi entrant a [www.verkami.com/projects/5222-un-embat-de-vent](http://www.verkami.com/projects/5222-un-embat-de-vent) o adreçant-vos a L'Albergueria, tel. 93 889 18 57.

## Full de ruta | Anna Lleyda .....

Davant les cuites i disputes d'aquest món en què vivim resplendeix amb especial força la bona nova cristiana que afirma que la nostra pàtria definitiva és el cel.

Qualsevol situació personal que puguem aconseguir en aquesta terra, per més favorable que sigui, no constitueix un veritable fi en el qual reposar i donar per realitzada la nostra ànsia de felicitat. Sempre hi ha un deix d'insatisfacció, que es manifesta de forma distintes segons la situació i la manera de veure el món de cadascú i que ens porta a buscar, a voler, a esperar més.

Si el que som depèn només dels nostres actes i del que aconseguim amb aquests, podríem dir, no sense indulgència, que el gènere humà no és gaire diligent. Tan sols donant un cop d'ull al que ens envolta ens adonem que «l'home capaç de molt» es concreta en massa ocasions en «l'home capaç de tot», i no per a bé precisament. Sense Déu, aquesta responsabilitat és aclaparadora i infructuosa. De mil maneres s'han ideat mons i societats en què havia d'arribar-se a un cel a la terra, un lloc de justícia i bonhomia on tothom fóra feliç. Però això no s'ha vist mai i els intents han estat molt cops deplorables; és complicat forçar a la germanor...

Potser hi té molt a veure, en això, que el pla era un pla humà i, com a tal limitat. Així que, mancats com estem, ens descobrim necessitats, necessitem que Déu ens salvi dels nostres plans i ens doni un full de ruta amb una visió absoluta. Només el Creador sap explicar la seva obra.

Per la nostra naturalesa vivim en aquest món i també per naturalesa som cridats a la felicitat divina. En la intersecció d'aquesta realitat que ens fa sers humans i fills de Déu, aquesta responsabilitat ja no és aclaparadora, sinó que es torna suau i lleugera, perquè Déu mateix la sustenta. Ens podem aplicar a fer les nostres accions profitoses i podem ser diligents en aquest món si no oblidem que, per no perdre el fil, hem de consultar l'itinerari de tant en tant i deixar-nos assistir per Qui té recursos il·limitats i un amor sens fi.

Vivint d'aquesta relació amb Déu, que és Pare i com a tal ens estima, ens podem obrir al món i fer-ho confiats, però no oblidant que el nostre destí, la nostra finalitat última és gaudir en la seva eterna i infinita felicitat. Som aquí per a poder, un dia, ser allà, en l'abundor de casa seva.



## Dites casolanes | Sebastià Codina .....



### Càrrega amb gust no mata

Aquest adagi porta cua. El que es fa de bona gana no cansa gens. Els pesos més feixucs no ens esclafen pas si són càrregues que satisfan els nostres gustos. Les assignatures més difícils es feien atractives amb un professor agradable. Les més planeres es feien inaguantables amb un professor insuportable i desplaent. El que es fa de mala gana, encara que no sigui penós, ens encongeix, ens incapacita i ens enfonsa. La feina treballada de mal grat inutilitza els més agosarats i els deixa incapaços.

Diem que és un os fora de lloc aquell que no ha encertat la seva tasca. Un os fora de lloc en el nostre cos ens fa remugar i gemegar. Ens turmenta fins que l'hem retornat al seu encaix. Dóna malestar a totes les peces del cos. Encertar el que ens va a mida ens endolceix el viure, ennobleix la feina que ens llisca de les mans i fa rendir al cent per cent la nostra capacitat.

## full diocesà | Solsona i Vic .....

### DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal  
Santa Maria 1, 08500 VIC  
Tel. / Fax 93 885 07 09  
Correu electrònic:  
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com  
SOLSONA: Júlia Ayala  
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA  
Tel. 973 48 06 19  
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

### ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC  
Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09  
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,  
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60